

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СВИЛАЈНАЦ, СЕПТЕМБАР 2007. ГОДИНЕ ГОДИНА XVIII БРОЈ 2812

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ СВИЛАЈНАЦ

У организацији О.О. СРС одржана је промоција књиге проф. Др Војислава Шешеља "Римокатолички злочиначки пројекат вештачке Хрватске нације".

Четвртак 05.07.2007. год. у препуној сали СО Свилајнац промоција књиге одржана је уз благослов преосвештенства владике Игњатија, тако да је учешће у промоцији узео и протојереј и председник црквене општине Свилајнац, Радослав Глишић уз присуство свештеника.

Скупу је присуствовало око 290 чланова, симпатизера СРС и грађана општине Свилајнац, треба напоменути да сала СО Свилајнац има 185 седишта, а остала публика је нажалост стајала.

Од актера промоције у име општинског одбора СРС обратио се председник Стаменко Дојчиновић, затим наставник историје Слободан Петровић и ђак генерације а сада студент филолошког факултета Александра Лукић, учешће од чланова окружног одбора узели су народни посланици Радиша Илић и Зоран Антић.

Од високих званичника СРС говорили су Саша Ваљаревић народни посланик из браничевског округа, Сулејман Спахо народни посланик и члан централне отаџбинске управе и Срето Перић народни посланик и председник Дринског окружног одбора.

Скуп је поздравио и председник општине Свилајнац Добривоје Будимировић - Бица. ТВ Свилајнац промоцију је емитовао директно, затим репризу 06.07.2007. год. у 20,30 часова, као и у недељу 07.07.2007. год. у 12,00 часова. Пре саме промоције одштампане су плахате као и позивнице које су активисти О.О. СРС делили грађанима.

ТВ Свилајнац је тридесет пута дневно 03, 04, 05 - 07.2007. год. редовно путем титла обавештавао грађане о промоцији. 04, 05 - 07.2007. год. лајавац се кретао дуж целе општине Свилајнац.

Битно је напоменути и то да се у Свилајнцу истог дана у 19,00 часова цента за културу одвијала промоција поводом 56 година касарне Војске Србије и њено затварање, као и отварање у 21,00 часова ексклузивног угоститељског објекта "Моравска ноћ", што је сигурно одвукло један део симпатизера СРС.

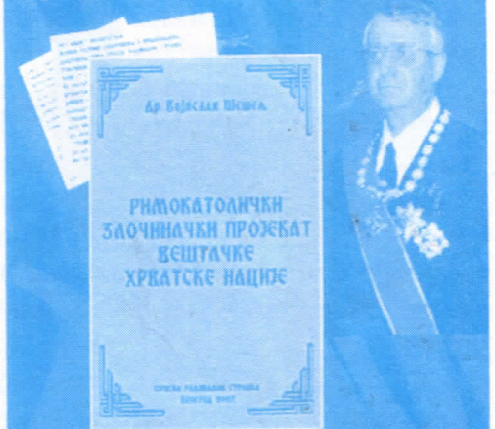
Мора се напоменути и то да је само 16 књига дато О.О. СРС Свилајнац, тако да су књиге продате у првих десет минута пре промоције.

Велико је интересовање грађана за поменути књигу тако да би смо истовремено овим путем замолили да нам се одвоји бар још тридесетак књига.

Гости промоције усмено су ову промоцију оценили веома успешном и пожелели су О.О. СРС да и даље буде активан и овако добро организован.

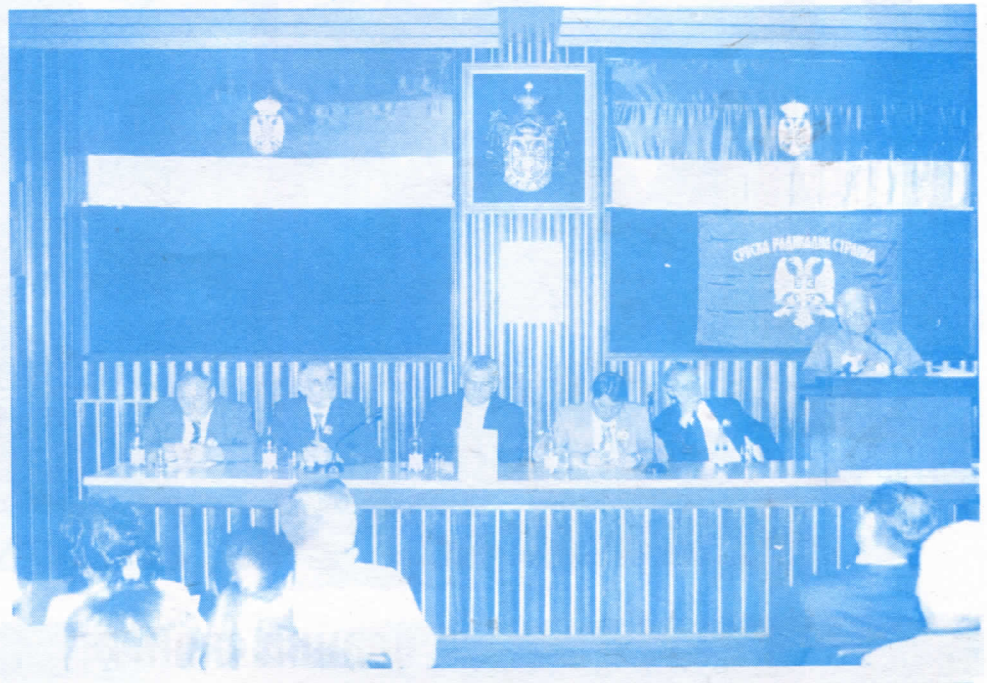
Стаменко Дојчиновић
Љиљана Лукић

Капитално дело Проф. др Војислава Шешеља

Научна истина о Римокатоличкој цркви и Хрватима
Сензационално дело настало за четири године
хазвог тамнована проф. др Војислава Шешеља

Четиригодишња политичка емисија, аутор научно докажује да је дотадашња "хрватска историја" вештачка еротија Римокатоличке цркве, уметнички замислена као измислени политички пројекат, уметнички на терени да се српски народ уметнички замисли, политички замисли или политички функционисао, како каже не би представљао историју даљих кристаличних привремено на источноисточним простору.
Резултати на историјској и архивској архиви, проф. др Шешеља омишљају бројну научну и публицистичку литературу и тако докажује своју велику тезу истинито у српској историји ове историје.
Докторски научни рад на првој књизи страница које разабранах лас Балкан и Балканитет који је жигоса Србе као највећи светски проблем и тако се састоји на свим традиционалним српским интересима.

КАКО УНИШТИТИ ПРОИЗВОДЊУ ДУВАНА У СРБИЈИ

Некад давно песник запази муку сељачку, бол и неправду, преточи је у болан поклич да сведочи како да се у најдубљој беди балканској преживи. И било би добро да је по оној народној "Десило се не поновило се". Али не лези враже! Нас данас у Србији зову фармерима. Донели нам име са запада, али ништа друго. Наш "фармер" и његов трактор углавном у просеку имају између 80-100 година. У каквом стању могу бити замислите сами. И такви какви су поново саде дуван. Из исте жеље исконске давно опеване "Да преживе ово тешко време" година ова би како би. Суша и град однесоше доста, одштета од осигурања таман за "бенсадин". Неком за таблету, а неком богами и за целу таблу, па да преспава док не уђемо у ЕУ. Како је тако је, воља је Божја, трпети се мора. Бог кад да, има свима, и нама и фабрикама, а богме и држави. Кад не да онда је штета само наша. И Бог је онда само наш, нама остаде само дуг и губитак. Још нам више остареше и фармери и трктори и опет би да ору, да саде, али пуста математика каже не може, нема ни за воду, а камоли за нафту. Све је поскупело нафта, ђубриво, хемија, само цена дувана остаде иста. Кажу, толико је у целом свету, остало доплаћује држава, која порезима и акцизама на продате цигарете пуни буџет. То је тако у нормалним државама чија се министарства пољопривреде боре за што већу и квалитетнију производњу. На нашу жалост на челу министарства пољопривреде дође Ивана Дулић и њен помоћник Жива Жебељан и укинуше премију по килограму и класи и уведоше субвенцију по расађеном хектару. Сетимо се само 1999. године када је подпредседник владе Др Војислав Шешељ потписао уредбу којом се дуван премирао по килограму и класи што је довело до оживљавања производње и повећало квалитет на чему инсистирају купци српског дувана. Тада се у Србији производило и до 15000 тона. Чувеном субвенцијом производња је пала на 5000 тона. А зна се да су потребе Србије 25000 - 30000 тона. Неком одговара да се увози оно што може и код нас да се произведе. Али су зато прошле године мешетари блиски министарки Дулић пријавили производњу дувана на 10 ха,

по 660.000 у цеп без иједног струка дувана, ни у саксији. Било их је 10 - 15 са територије Војводине. Ко су они лако се може проверити у министарству пољопривреде са списка које све добио субвенцију. Ове године још се не зна да ли ће и те субвенције бити. Нова влада још чека да јој неко са стране каже шта је још горе за сељака (фармера) да би се убрзао процес гушења и овако мале производње. По новом закону о дувану који се ових дана доноси у скупштини Србије за идућу годину укида се и обавезан откуп произведеног дувана. Вероватно је то тај завршни шамар нама произвођачима дувана.

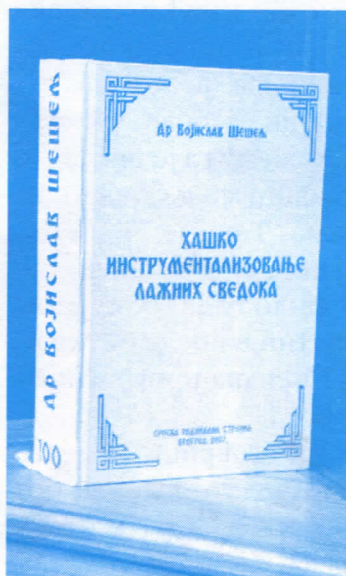
Господо из владе немојте тако. Пронађите уредбу Др Војислава Шешеља из 1999. године. Том уредбом ми смо стимулирани да радимо добро, да производимо квалитетно. Ако поправимо квалитет и приносе, порези и акциза биће више у буџету. Ако нема нашег дувана они ће да увозе. То ће нам поправити и тако "добар" спољнотрговински биланс.

Зато господо ако имате мало добре воље прст на чело, рачунаљку у руке и видећете. Није тешко математика је на нашој страни (оне девизе дајте за оно што не можемо да произведемо, дуван знамо и можемо).

Премија по класи и килограму је најадекватнија. Ово је једини начин да се ова производња спасе од пропасти.

Ако сте изабрали пут Иване Дулић нека вам је Бог у помоћи.

Златан Добросављевић

УСКОРО
ПРОМОЦИЈА
НОВЕ КЊИГЕ
ДР ВОЈИСЛАВА
ШЕШЕЉА
ХАШКО
ИНСТРУМЕНТАЛИЗОВАЊЕ
ЛАЖНИХ СВЕДОКА

СТЕВАН СИНЂЕЛИЋ: ВОЈШТАНИН ИЛИ ГРАБОВЧАНИН

Војска се с правом пита, али са и пуном моралном одговорношћу и одговара: Стеван Синђелић је Војштанин. Само једна реченица Вука Караџића каже да се Стеван Синђелић родио у Грабовцу у Ресави. Историчари би морали да размишљају на следећи начин. Вук Караџић је рођен 1787. године у Трђшићу када је Синђелић имао 17 година, а до Чегра Вук је боравио у Мачви код Ђурчије или у Срему, тако да о Синђелићу ништа није поуздано знао, а највероватније је да се уопште нису нигде срели.

Оно што је вероватније, а сигурно и поузданије, Стеван Синђелић је рођен 1770. године од оца Радована Јовановића, вероватно из Милошева и мајке Синђелије из фамилије Гроздића из Војске. Отац је убрзо нестао, било као хајдук или војник у одреду Коче Анђелковића из Пањевца код Јагодине, у време Кочиног рата до 1791. године. Родна кућа Стеванова је у Војски у дворишту Михајла-Мике Јеремића возача аутобуса у "Литасу" у Свилајнцу. У међувремену су ујаци одвели Стевана да служи код кнеза Петра у Гложане и тако га склонили од Турака са опасног цариградског пута. Тада се за свој положај забринула и Синђелија, на шта јој је брат одговорио да ће за њу и баба Грозду бринути фамилија из Војске, која се о њима и досада старала.

Услед настале ситуације Синђелија је морала да се преуда у Грабовац, али се не помиње ни које године, ни у коју фамилију, бар аутору текста то није било доступно по изворима. Из овог се може извући двојаки закључак и то да Стеван и није живео у Грабовцу или ако јесте, онда је то кратак период - само посете мајци. После убиства гложанског кнеза Петра, у свему га је наследио млади Стеван који је Гложанцима и старешина био у сукобима са Турцима. Тако је Ресави са Стеваном Синђелићем ушла и у устанак под Карађорђе. Ратовање је било толико успешно да је Карађорђе, највероватније после битке на Иванковцу код Ђуприје, Стевана прогласио за војводу.

Како је, када и где завршио Стеван Синђелић, зна се, одавно је то легенда без

сличног примера у свету. Ла Мартен је о томе направио најлепши коментар речима: "Народ, који има овакав споменик не треба да брине за своју будућност".

Наша школа у Војски носи име славног војводе Стевана Синђелића, а дан школе је 31. мај као дан подсећања на Чегар 1809. године, а Општина Свилајнац већ дужи низ година организује традиционалну манифестацију "Синђелићевидани".

А сада, када смо код поменути манифестације, онда мора проговорити савест историчара, грађана Војске и сваке личности која било колико држи до историјског достојанства. Недопустиво је да већ годинама манифестација почне негде а и заврши негде а не у Војски. Сматрамо да "Синђелићевидани", бар протоколарно морају почети и завршити се у селу Војска и у њеној школи.

У крајњој линији могла би нека званична делегација Општине да нас посети за "Дан школе", ако ни због чега другог, онда ради деце и школе који спремају програм и окупљају грађане Војске и осталих насеља у оквиру школе.

Слободан Петровић

*Србија је вечна
док су јој
деца верна.*

Оснивач и издавач: Проф. Др Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник: Елена Божић - Талијан
Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан
Помоћник главног и одговорног уредника: Момир Марковић
Уредник издања ОО СРС: Стаменко Дојчиновић
Редакција издања ОО СРС Свилајнац: Стаменко Дојчиновић,
Љиљана Лукић, Златан Добросављевић и Слободан Петровић
Тираж: 2000 ком.